

ماجرای عشق و عاشقی میدون

انسجام را به هم نریز

● **بوريا عالمی**؛ رفته بودم خواستگاری و بابای سوفا که هشت سال من را راه نداده بود تو و می گفت صلاحیتت را تأیید نمی‌کنم که نامزد سوفا بشوی، به‌هرحال بعد از هشت سال دلش سوخت و گفت بیا تو خواستگاری کن. وقتی من رفتم تو دیدم اوهاوه توی اتاق ۴۰ نفر دیگر نشستند؛ همه هم خواستگار. خواستم حرف بزنم و نسبت به این وضعیت شکایت کنم که بابای سوفا چشم‌غره رفت و با چشم در خروجی را نشان داد؛ یعنی ناراحتی برو بیرون. من که ناراحت نبودم. بعد بابای سوفا گفت چون تعدادتان زیاد است یا «گردو - شکسته» بازی کنید که نصف شوید یا دوتا سرگروه انتخاب کنید و وسطی بازی کنید. به دلیل اینکه موهام سفید بود، دیگران فکر کردند من از همه بیشتر وسطی بازی کرده‌ام و پیر این کارم. درحالی‌که من فقط اهل خاله‌بازی بودم و کاری به وسطی نداشتم. خلاصه من را کردند سرگروه. بعد چون من از دور شبیه کریم باقری هستم، مردم فکر کردند من فوتبالم خوب است درحالی‌که فقط از دور شبیه کریم باقری هستم و نهایتاً اگر توپ بیفتد آن دورها، من می‌توانم با لابی‌هایی که دارم، بروم توپ را از دور بیاورم. البته به این کار توپ‌جمع‌کن هم می‌گویند که باید عرض کنم کار عار نیست. وقتی خواستگارها را امیدوار کردم، همه مرا انتخاب کردند. بعدش خلاصه پارکشی کردیم. بعد که بازی شروع شد و ما افتادیم وسط، بگه دیدم جای اینکه با توپ ما را بزنند، دارند با سنگ و آجر می‌زنند. گفتم بخشد جریان چیست؟ که در خروجی را نشان دادند که گفتم من ناراحت نیستم و اصلاً دیگر سدام درنیامد. در همین وضعیت، بابای سوفا گفت: میدون دوم، شما نظر خاصی نداری؟ به نظرت اوضاع خواستگاری کلا در منطقه و جهان چطور است؟ که من هیچی نگفتم. بابای سوفا گفت: شما چرا حرف نمی‌زنی؟ گفتم والا من، به قول بزرگی: سکوت کرده‌ام تا انسجام خواستگارها به هم نریزد. همین الان هم که حرف زدم می‌بینید که انسجام همه به هم ریخت. راستش برای من سؤال است؛ به قول شاعر که گفت: تا تو نگاه می‌کنی کار من آه‌کردن است / ای به فدای چشم تو این چه نگاه‌کردن است؟ الان هم این چه وضع حرف‌زدن است که اگر حرف بزنی انسجام دیگران به هم می‌ریزد؟ تا آنجا که ما یادمان هست، همه حرف می‌زدند توی تاریخ که انسجام به وجود بیاورند. بابای سوفا گفت: پس حرفی نداری؟ گفتم: خیر، بابای سوفا گفت: سکوت علامت رضاست. پس حالا که شما موافقی، من سوفا را می‌دهم به آن یکی خواستگار. وضعیت: حیثیت که حرف بزنم، انسجام همه‌تان به هم می‌ریزد و سنگ و سگ بند نمی‌شود و اگر حرف می‌زد.

شرق

روزنامه

www.sharghdaily.ir

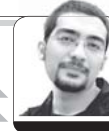
یکشنبه ۲۴ مرداد ۱۳۹۵ • ۱۱ ذی‌القعده ۱۴۳۷ • ۱۴ آگوست ۲۰۱۶ • سال سیزدهم • شماره ۲۶۵۵ • ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۹ • اذان مغرب ۲۰:۱۴ • اذان صبح فردا ۴:۵۱ • طلوع آفتاب ۶:۲۳

روزنامه‌فرو

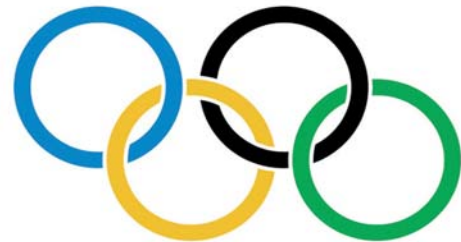
fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

علی رومانی
aliromani84@gmail.com

در پستی استادیوم به فقر باز می‌شود...

سلام به فردا

بارواج ادبیات ناسزا مواجهیم

موضوع را من به شهادت مشاهدات هرروزه در جامعه به عنوان یک جامعه‌شناس بیان و درباره آن ابراز نگرانی می‌کنم. وقت آن است که به طور جدی از خود سؤال کنیم چه شده است با وجود تلاشی که مدت‌ها برای ریشه‌کن کردن کلمات رکیک و سخیف از ادبیات رسمی و محاوره‌ای شده. بار دیگر شاهد رواج این ادبیات هستیم؛ من معتقدم در این میان نقش فضاهای رسمی کشور بسیار تأثیرگذار است. جامعه می‌آموزد و زمانی که الگویی برای آموزش نداشته باشد، به راه خودش می‌رود. مردان ما از کجا باید ادبیات محترمانه درباره زنان را بیاموزند وقتی این ادبیات در فضاهای رسمی کشور وجود ندارد و اتفاقاً گاهی ادبیاتی به کار می‌رود که به نوعی زنان در آن هدف یا ابزار هستند.

به این شکل را عادی می‌پندارند. برای بسیاری از ما ناراحت‌کننده است که زنی از تریبون صداوسیما با چنین ادبیاتی خطاب قرار گیرد اما فکر می‌کنم ناراحت‌کننده‌تر این است که به رئیس‌جمهور کشور با کلماتی حمله و هجمه شود که در عرف سیاسی داخل و خارج از کشور رایج نیست. پرونده ناسزا‌هایی که این روزها در فضاهای رسمی و غیررسمی ما رویداد می‌شود قطورتر از کلمه‌ای است که کارشناس برنامه ورزش درباره لیلا رجبی به کار برده است. فارغ از فضای رسمی کشور که گاه به نظر می‌رسد رویداد شدن کلمات زشت در آن به امری عادی تبدیل شده است. در فضای عمومی جامعه نیز با رواج ادبیات ناسزا مواجه هستیم که متأسفانه در این ادبیات محاوره‌ای کلمات صندزن بسیار زیاد است. این

زانه شادی‌طلب
جامعه‌شناس

لیلا رجبی، ورزشکار پرتاب وزنه از تریبون صداوسیما مورد قضاوت و اظهارنظری نامرسم قرار می‌گیرد. فارغ از ماجرای ناراحتی ورزشکار از این اهانت، به عنوان یک جامعه‌شناس تصور این است که آن کارشناس هیچ ذهنیتی درباره سخیف بودن سخنش نداشته است. قصد این را ندارم که بگویم او کار درستی انجام داده، بلکه منظورم این است این روزها آن قدر ادبیات خشن و ناسزا میان مردم رواج پیدا کرده که برخی دیگر صحبت کردن

ادامه از صفحه اول

۴۰ روز گذشته و ما منتظریم

نمی‌کند، اما اگر در حکم اعضای کمیسیون سازمان پزشکی قانونی برای شکایتی که درست پیش از شروع درمان کیارستمی مطرح شده بود، دکتر احمد میر فقط یک سال از انجام عمل جراحی منع شده بود. حالا کیارستمی داشت فیلمی را که در چین ساخته بود به این شرح است است: «اعضای کمیسیون پس از مطالعه کامل پرونده بالینی و بحث و تبادل نظر اعلام می‌دارند بیمار به دنبال عمل لاپاراسکوپی دچار عفونت داخلی شکمی شده. هرچند بروز عفونت به دنبال این‌گونه اقدامات درمانی از عوارض شناخته‌شده می‌باشد ولیکن پزشک معالج به علت بی‌توجهی به علائم بیمار و تأخیر در انجام اقدامات درمانی مناسب مرتکب قصور شده است که ارزش قصور مذکور به میزان ۲۵ درصد دیه کامل انسان تعیین می‌شود.» پرداخت این ۲۵ درصد دیه تقریباً مشابه یک تصادف رانندگی است که در آن راننده مقصر یکی از کوبین‌های بیمه‌اش را از بیمه‌نامه‌اش جدا می‌کند و به زیان دیده می‌دهد، بعد هم او را به خیر و زیان دیده را به سلامت. درباره اصحاب رسانه اما کافی است مرجع ذی‌ربط حکمی براساس یکی از همین عبارات آشنای انتزاعی که آقای تدین‌فر استفاده کرده صادر کند تا خاطی ممنوع‌الکار شود یا حتی در زندان به رویش کشوده شود. اینجا کسی از زندان صحبت

مجمع الجزایری در نزدیکی نیوزیلند و استرالیا قرار دارد با ۹۰۰ هزار نفر جمعیت. رئیس‌جمهورش که یک ژنرال است هر پنج‌سال یک‌بار انتخاب می‌شود و حدود ۴۵ سال است که از مستعمره‌بودن بریتانیا درآمده است. تعداد زیادی گردشگر هر ساله برای غواصی به این کشور می‌آیند. این کشور ۵۳ ورزشکار در المپیک امسال ریو دارد. تیم فوتبالش هم به این مسابقات راه یافته، هرچند که در مجموع ۲۳ گل خورده و تنها یک گل زده است. اما در عوض مقتدرانه در راگی شرکت کرده و مدال طلا را از آن خود کرده است. رئیس‌جمهور کشورش هم برای اینکه مردم شادی‌شان تکمیل شود یک روز را تعطیل کرده است. اما غرض از بازگویی همه این اطلاعات که بسیاری می‌دانند این است که مقایسه‌ای با کشور خودمان داشته باشیم. ما کشوری هستیم با جمعیتی ۸۰ برابر کشور فیجی، توانسته‌ایم ۱۱ ورزشکار بیشتر به این المپیک بفرستیم. تیم فوتبال جوانانمان با اینکه در فوتبال جایگاهمان در جهان ۳۹ است، نتوانسته به المپیک راه بیابد. از المپیک ۲۰۱۲ لندن که فیجی در آن دوره فقط ۹ ورزشکار داشت، نتوانسته رشدی شش‌برابری داشته باشد و کشور ایران فقط ۱۱ سهمیه بیشتر برای خود به دست آورده است. همه این نکته‌ها فقط برای ما یک علامت سؤال بزرگ به وجود می‌آورد که چگونه فیجی نتوانسته است؟

برایت لینگ

INSTRUMENTS FOR PROFESSIONALS™

ICONIC

THE NAVITIMER
SINCE 1952

SARMAN Co.

No 1832, Dr. Shariati St., Next to Pol-E-Roomi, Tehran - Iran